

Oglaš, priopćena ići.
ju i racunaju se na temelju
nog članka ili po dogovoru.
ci za predubrobu, oglašati
ili naputiti ili poloziti
u post. Štedionice u Beču
administraciju istu u Puli.
narodne valje točno oz
ime, prezime i najbitno
postu predbrojnika.
list na vrijeme ne primi
to javi, odpravnikom
trenom pismu, za koji se
posta poslana, ako se izvana
napiše „Reklamacija“.
ovogni računa br. 847-849.
Telefon tiskarski broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nosloga rve polkvaru“. Narodna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepe Givrić. U nakladi tiskare J. Krušić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

jemački da, nipošto hrvatski!

Glasoviti tršćanski Židovčić donosi svojim broju od utorka tri pritužbe u poštanskoj upravi u Primorju.

Prva mu dolazi iz Malog Lošinja, uga iz Zdrenja, a treća iz Pirana.

Iz Lošinja tože mu se, da su tamno novili tablu nad c. kr. poštanskim uređenjem i da su uz dosada postojeći nježacko-talijanski napis stavili i napis hrvatski. Lošinjski dopis podnosi razgovršen radi te tobožnje nepravde, tako je moguće, da se u mnenju napisne tabele, koja mora da služi jedino ženom potrebi, samo radi toga, što se pravila ili obnavlja tu tablu?

Ili bijaše slavski napis potrebit, tada jer se jezikovni odnosaji obzirom na vjernost u obćini poholjavaju — možemo se postaviti taj napis mnogo prije, nego te potrebe, i tada kamo cemo da ako se bude kod svake obnova table, u svakog izdanja tiskanića i kod svake promjene činovnika, naravljalo toliko malo jazne nam novotarije. Troježičnost opravdana je absolutno te se ju ne oze inače shvaliti, van kao koncesiju oj dvojici ili trojici hrvatskih agitatora, aktično neima ako ne dva učinka: da bez ikakvog razloga razdraži talijansko čanstvo i da bude troježični napis stisniti i nečitljiv.

Druga pritužba diže se proti troježičnoj tabli na poštanskoj sabiraonici u Zdrenju i proti troježičnom pečatu iste sabiraonice: „Sdregna — Zdren“.

Treća pritužba dolazi odatle, što su ali nekomu Talijanu u Piranu književne štedionice u njemačkom i slovenskom jeziku.

Što se tiče troježične table u Lošinju, nam je izjaviti, da ona nebijaše samorebita nego takodjer posve opravdana akonika. Poštanski ured u Lošinju nije bio za Talijane, nego takodjer i za tamošnje Hrvate i za one tujinice, koji doze tamo na ličenje iz slavenskih zemalja. Taj ured nije samo za grad Lošinj, nego i za okolicu, odnosno za izvanski občine, u kojih stanuju skoro izvječivo sami Hrvati. Hrvatski napis na tabli je dođe novotarija za biesnu ljudjand, ali ta novotarija moralna bila uvedena onim danom, kad se je mo otvorilo poštu. Ako se je do sada našalo u tom obziru nepravdu ili kritiku tamošnjim Hrvatom, zar je imala ta prava trajati do sudiđeg dana? Zar je o koji talijanski uspjeh na prosvjetnom, literarnom ili gospodarskom polju takva volatarija, koje nebi imala biti ili proti joj bismo mi morali dizati nebo i paž? Dokinuće bilo koje nepravde, ili pogneće bilo kojeg prava nije novotarija nikoga, ako je ta nepravda protuzakonita ili ako je to pravo u zakonu uteljeno.

Ovo što rekosmo gledo hrvatskog naša u Lošinju, vriedi i gledo istog napisa u Zdrenju. Dapate tamo vriedi i više, tamo neima Talijanu do li dvojice ili

trojice dotepenihi Krnjela, koji hoće da zapoviedaju svemu ostalom hrvatskomu podanstvu. U Zdrenju moglo bi biti tabla bez talijanskog napisu, nipošto pako bez hrvatskog.

Bjesomučni talijanski piškari onog lističa ne nalaze riječi prigovora proti njemačkim napisom na poštanskim i drugim tablama u Lošinju. Zdrenju i drugud po Istri, gdje tim napisom absolutno nije neima, jer u Istri neima Niemaca urođenika; niti je tuj još do sada proglašen njemački jezik državnim jezikom. Prvi tim napisom nabrusite svoju blatinu jeziku i načitljivtvo svoja zardjala pera, ako ste junaci, ako ste pravedni, ako ste poštenci.

Hrvatski napis imaju pravo, da stoje na svim tablama javnih ureda Istre, oni su tuj opravdani i zakoniti, jer je taj jezik zemaljski jezik, on je jezik ogromne većine pucanstva naše pokrajine. Talijanski piškari neka znaju, da Hrvati i Slovenci Istre neće mirovati sve dobre, dok ne budu njihov jezik na tablama svim javnim uredima naše pokrajine, pa bile im po volji ili ne te „novotarie“.

Gleda slučaja sa njemačko-slovenskom knjižicom u Piranu, kažemo otvoreno, da ga neodobravamo, da ga dapate odlučno odsudujemo. Mi znamo sami najbolje, kako nas bole ovakve nepravde, mi čutimo danomice takve nepravde od strane c. kr. i zemaljskih oblasti, pak i smo i u stanju shvatiti ogorčenje naših protivnika. Nu aku se tuže naši narodni protivnici na ovaj jedini i osamljeni slučaj, što da kažemo mi, kojim se danomice i od svih mogućih ureda i oblasti nanašaju ovakve i još gore nepravde i nezakonitosti. Dok sute naši susedi na sve nepravde, koje nanašaju našemu narodu i pojedincu i javne oblasti, dok podupiru i oni sami takve nepravde, dok nanašaju oni isti nama, svemu našemu narodu danomice ovakve nepravde, ovakve nezakonitosti, dotle ne maju prava, da prigovaraju javnim službenikom za onaku malenkost, kakva se je dogodila njihovom Pirancu. Neka se drže užvišenog načela: neučini drugomu, što te nebi draga; ili učini drugomu, što zeliš itd., pak će imati pravo, da se pritube i da prosvyđuju proti svakoj nepravdi ili nezakonitosti, koja im se naneset.

Iz carevinskoga vieća.

Beč, 16. aprila 1902.

Kao svakoga tjedna, tako je i ovoga bila prva sjednica zastupnicke kuće poređeljak po podne, druga cijeli dan jučer, treća danas na dva puta. Pretrgnuta najme u 2 sata, otvorena je opet u pet sati, navlaš za izbor delegacija i kvotne deputacije.

Pučko školstvo.

Razpravu o pučkom školstvu nadjevalo se je u cilju sjednici od ponedjeljka i većinu sjednice od jučer. Protiv Svenjemu Schreiteru u socijalnom demokratu Seitzu ustao je antisemit dr. Gessmann. Ovaj je član nizaeuropskoga c. kr. zemaljskoga školskoga vieća i školski

izvjesitelj u nizeaustriskom zemaljskom odboru. Prvi njezini glasovi bile su napere nešire oboje prije spomenutih govornika, više iz političkih nego iz drugih razloga. On je te stjelice u svom dvosatnom govoru odbijao. Lupao je po njih dva sata, velikim znanjem i poznavanjem školskih odnosa nešamno u Beču i Dolnjem Austrijom nego i u njemačkim državama. Jer

su ga ranjeni pretrgivali, udarao je po njih još ječe sa svojim silno jakim aki o nekoj ogodnoj glasom, uz veliko odoberenje svojih užilj drugova, antisemita. Pri tom bilo je upravo ogavnih posvaka izmed jedne i druge strane, kakovih je svagda onda, kada se Beček i u obče nizeaustriski stvari razpravlja. Tu se i ovaj put iznašalo na vidjelo najstvarnije rublje, koje njemačku kulturu u čuđnom svjetlu prikazuju.

Ne iz prkosa nego iz prave potrebe govorio je pri toj razpravi Slovenc dr. Žitnik.

Protiv onomu što je rekao ministar-predsjednik već u prvoj sjednici poslije uskra gleda slovenskih razreda u Celju, da si Slovenci nedaju, uzeti iz ruku pobjede koju su zajedno sa svojimi prijatelji, u tom pitanju izvojevali. Ako bi vlasta htjela što proti tomu poduzeti iz straha pred Ljevitarskom obstrukcijom, neka zna da onda nastala obstrukcija na strani Slovenaca. Oni se pri obrani svojega neće zataci nikakva sredstva.

Prešao na pučke škole, reče obćenito, da se u njih premašo u zagađa, i da se tomu ima pripisati kojekavica zla, koja se u ljudskom društvu opaža. Reče takodjer, da je pučka škola bez materinskega jezika, kao naučno-jezička nesamo profivno Š 19. državnih temeljnih zakona nego takodjer pravi nesmisao. Naveo je kasnije i reči bivšega ministra za bogoslovje i nastavu baruna Gautscha, koj je javno u sjednici rekao, da se mora podučavati u materinskom jeziku.

Prešao je pak na crtanje žalostnih odnosa u školstvu, koruških Slovenaca. Njimi se je bavio cijelu uru, njim je posvetio skoro cijeli svoj govor. Pokazao je kakvih svih škola imaju koruški Slovenci, kako te škole skoro sve samo za ponjemicanje tamošnjega slovenskoga puka rade, i kakve se sve spletke sa strane vladinih organa, i drugih Nemaca, čak i sa novcem, čini proti slovenskom podučavanju, naročito proti jedinoj petrazrednoj školi u Sv. Jakovu.

Potužio se je takodjer na postupak školskih oblasti napram Slovencem u Štajerskoj.

Prema svrsi je rekao, da je izvorno mislio govoriti u prvom redu o školstvu u Primorju, i da si je za to sabrao mnogo materijala. Pošto je toliko govorio o Korušku i pošto bi mu govor pređug izazao, on će se samotaknuti odnosa u Istri, i u obče u Primorju. U Istri je 17.000 hrvatskih i slovenskih djece bez škole, premda njihovi reditelji plaćaju poreze kad i svi drugi. Gleda školskih odnosa u Istri podnešeno je mnogo interpretacija, i mnogo put se je već o njih govorilo. Proračunski odbor i visoka kuća upoznala je već te

odnose, i pozvala vlastu da učini što je dužna, da se ti odnose poprave. Pozvala je zajmice c. kr. vlastu, da posveti podpunu brigu školstvu u Primorju, da dade pravest odnosne zakonske ustanove, da omogući polazak škole svoj djeci koja su dužna pošlati ju, da se djecu podučaju u materinskom jeziku po učiteljih za to uspobljenih.

Zahtjevala je to od c. kr. vlasta još godine 1899. prilikom proračunske razprave, al c. kr. vlast u devet godina poslije toga nije ništa učinila. Još nije ni rješila pitanja ustanovljenja slovenskih pučkih škola u Trstu, za koju se već od g. 1883. moli. Za više od 1000 slovenske djece u Trstu nepobrinjuje se c. kr. vlasta da njim se dade slovensku školu. Slovenci Trsta, prem nisu oslobođeni od javnih poreza, moraju si sami, iz privatnih sredstava uzdržavati slovensku školu i trošiti na nju preko 20.000 K godišnje. To je moguće samo u Austriji. Tomu je kriva samo c. kr. vlasta, zvana nato da, i kako da se ustrajaju pučke škole. Pozivati se pri tom na svoju nemoc, bilo bi farizejstvo. Ljubljanskom magistratu je svoje doba c. kr. ministarstvo telegrafno naložilo da mora ustrojiti njemačku školu. Kako je moglo za njemačku u Ljubljani tako može i morala bi za slovensku u Trstu.

Financijalno ravnateljstvo.

Pučkim školama svršila je razprava o proračunu ministarstva bogoštovja i nastave, koja je trajala od 14. marca, da kako sa pretrgnutem o Uskršnjih blagdanima.

Počela je razprava o proračunu finansijalnoga ministarstva, koja ima više odsjeka. Prvi o finansijalnoj upravi u obče. Već jučer govorio je par govorika i danas do dva sati njekoliko.

Izbor u delegacije.

U današnjoj sjednici opet otvorenoj u pet sati izabiralo se je delegate po pojedinim krunovinah. Pri tom ponavlja se svakogodišnja prilika, da razmišljamo kako je izborni red, kako se izbori obavljaju, kako smo mi Hrvati i Slovenci u obče sretini u Austriji, Kranjovine, u kojih oni prebivaju, Koruška, Štajerska, Kranjska, Primorje, Dalmacija, broje na debelo uzeto kakvih 900.000 Njemaca, 290.000 Talijana, 1.200.000 Slovenaca, 650.000 Hrvata. Ti Njemci po svojih zastupnicima biraju 3 delegata i 2 zamjenika, ti Talijani po svojih zastupnicima biraju 3 delegata i 3 zamjenika, ti Slovenci po svojih zastupnicima 1 delegata i 1 zamjenika, ti Hrvati po svojih zastupnicima 1 delegata i 1 zamjenika. Slovenci Koruške, Štajerske, Gorice, Trsta i Istru nejmaju nijednoga delegata; Hrvati Istra, koji sami sačinjavaju veliku većinu stanovništva te pokrajine naprama Talijanom takodjer nijednoga!

Te činjenice brojke govore samo o sebi, i pokazuju jasno kako nas Austrija gladi — batinami.

Izbor u kvotnu deputaciju.

Danas birala je zastupnička kuća takodjer kvotnu deputaciju, to jest ono današnji deputativi koji ima sa jednakim iz Vojarske odbor i visoka kuća upoznala je već te i hrvatsko-slavonske banovine, današniji

postotak prinosa za zajedničke poslove u jednoj i drugoj polovici monarhije. To je mjeđu ostalim jedno od onih pitanja, u kojih se već više godina nemogu sporazumiti predstavnici jedne i druge pole monarhije. Dosad doprinaša ova pola monarhije 70%, ona prije 30%. Njima tamo, naposebno Mađarom koji i tamo imaju sruko i skare, je tako pravo i za napred. Ovi ovđe htjeli bi da se to malo više izjednači. Ako imaju oba jednako pravo, nek imaju i jednak postotak prinosa. Mađari uživaju najmanje 70% pravica, a imaju samo 30% dužnosti. Baš obratno je od onoga što bi imalo biti.

Za delegata u ime Slovenaca i Hrvata izabran je zastupnik Povše, koji je već do sad častno zastupao to svoje mjesto.

Za naše strukovne i obrtničke škole.

Prekućer upravio je zast. Spinčić upit na gospodina ministra bogoslovlja i nastave, da li će već jednom odrediti, kako je bio od kuće pozvan odnosno upozoren već godine 1895., da se na c. kr. obrtnoj školi u Trstu hrvatski i slovenski podučavaju; na dalje da se ustroji u zgodnijim mjesecima u Istri pripravne tečaje sa hrvatskim nautičkim jezikom za nautičke škole; da se ustroji u toj pokrajini još koja hrvatska i koja slovenska obrtna nadaljevalna škola, i koja hrvatska i slovenska strukovna načitočto za obdjevljenje kamena i ljesa.

Za pravo našega jezika kod c. kr. političkih oblasti.

Isti naš zastupnik, povodom talijanskih poziva za vojničke unovačenike, poslanih sa strane c. kr. kotarskoga poglavarstva u Kopru na občinsko glavarstvo u Dolini, a valjda i neko druga, postavio je upit na ministra nautičnih poslova, da li hoće već jednom sa svom energijom obvezati svoje podčinjene uredi i činovnike u Primorju, da se u svojih službenih poslovnih držakona i viših naredaba, i zabraniti njim jednom za uvjek, vrednjati prava i čuvstva Hrvata i Slovenaca.

Za pravo našega jezika kod c. kr. finansijskih oblasti

Sličnu interpelaciju postavio je isti naš zastupnik na gospodina ministra finančnoga obziru na njemu podčinjene uredi i činovnike. Povoda toj interpelaciji dati su neki dopisi izmed občine Boljunske i c. kr. carinarskoga i solnoga ureda na Vrloškom. Ovaj ured pisao je onoj občini talijanski. Občina ga je molila, da njoj pise hrvatski, u jeziku njezinoga ureda i pučanstva. C. kr. carinarski i solni ured pisao je na to občini — njemački. Dakle, Hrvati i Slovenci, ake neće talijanski, onda imaj njemački. Al taj postupak c. kr. oblasti je očito proti zakonu i pravu, pak za to interpelacija, da se zakon i pravo poštuje.

Što boli Bennata?

Bennala, to je onoga poznatoga c. kr. zastupnika pete kurije, boli što se došla odlučno nepostupa proti onomu propovjedniku Talijanu koji da je ono u Vodnjanu u svojoj propovjedi uvriđio pokojno kraljeve talijanske Viktora Emanuela i Umbertu i sadanjega živućega talijanskoga kralja, pak s toga stavljaju interpelaciju na c. kr. vladu. Mi se sjećamo, da su u nekih gradovih propovjednici Talijani hvalili i slavili Italiju, da se je u mnogih gradovih Istre još mnogo gore uvrštilo našeg a cesara i kralja, i znamo da Bennati nije za to nikakve interpelacije postavio, te moramo suditi, da ga to nije bolilo nit neboli.

* * *

Beč, 19. aprila 1902.

Prekućer i ponekle juče nadaljevala se je razprava o finansijskoj upravi. Razni govornici iznali su tegobe kod te orave, a mjeđu ostalimi i proti činovniku bud da su stankari bud da zavlače sa rješavanjem ili pako da rješavaju samo formalno da se oslobođe spisa, a neriešiv

ga stvarno. Ministar finančnoga nije branio činovnika makar i neradili kako valja, što će zaštože redovito čini. On se je pridružio zastupniku u kudenju manu činovnika. On hoće da budu činovnici, kao ljudi, kao državljanji slobodni. Ali hoće da službi nepoznaju nikakve stranke, da si svimi državljanji bili oni koje mu drugo stranke, jednako postupaju, po pravu i zakonu. Imenjuju činovnike on negleda koje su stranke ili narodnosti, nego gleda samo da budu sposobni za odnosnu službu. On — naglašuje javno, da ga svi, osobito upravo činovnici čuju — je neprijatelj zavlačivanja u rješavanju spisa, nepriljedljivo formalnoga rješavanja. On zahtjeva od svojih činovnika da obavljaju svoje poslove dobro i čim brže. Oni, koji toga nečine, ako on za to sazna, mogu znati što jih čeka.

Za odstetu občina.

Njemački nacionalci htjeli su bar jedinicu pokazati svoju oporbu. U tu svrhu postavili su prešan predlog usred razprave proračuna, da tako malo neprilike čine vlasti, i da ju umekšaju za svoje — još nepoznate zahtjeve. Postavili su prešan predlog, kojim se c. kr. vlasta poziva, da se pobrine za zakonsku osnovu uslijed koje bi se imalo sve občine odšteti za poslove koje obavljaju u prenešenom djelokrugu, to jest one poslove koje obavljaju za vlastu. Taj predlog bio je postavljen u ratobornom smislu, a prošao je posve miroljubivo.

Sam ministar-predsjednik odmah iz predlagatelja je izjavio, da vlasta i sama misli, da bi trebalo odšteti občine za ono što rade za državu, i da će podnjeti odnosnu zakonsku osnovu čim ju sastavi, sastaviti će ju čim malo vremena dobitje da se tim pitanjem ozbiljno baviti može. Rada bi i koješta drugo podnjeti parlamentu na razpravu, al nek ju i parlament pomaže, nek nezavlači preveć razpravama.

Predsjednici raznih klubova izjavili su takoder da su za taj predlog. Dan na glasovanje, bila je prešnost pak i sam predlog primljen jednoglasno.

Pokušaji proti podrški za Prag.

U dalnjem poglavju proračuna finančnoga je i stavka od 16 milijuna kruna, koji se imadu dati u deset godina gradu Pragu za uređenje toga grada. Njemičeve, da je to vlasta obećala Čehom još onda kad se je s njima pogodjala da odustanu od obstrukcije, da jih je tim njekim načinom kupila. Nezavidaju, vele, toliko Pragu, nego hoće da vlasti i dade takovih podrški i njemačkim gradovom. Jedan njihov zastupnik je čak rekao: hoćemo paritet — jednakost. Koliko Čehom, a isto toliko Njemicem. To je možda jedina težka stavka u cijelom proračunu. Njemiči občenito su proti njoj, jer sad još za njihove gradove nije ništa u proračunu. Kad bi pak ta stavka bila zabranjena, onda bi mogli Česi činiti neprilika parlamentu. O tom će se razpravljati i glasovati budućega četvrtka.

Nego već sad, kad se je jedva došlo da se započne razprava, postavio je Svenjenski Malik predlog, da se o stvari gleda podpore Pragu razpravlja napose, a ne zajedno sa dotičnim poglavljem. Predložio je, da se o tom njegovom predlogu glasuje po imenih, i glasovalo se je.

Za taj njegov predlog glasovali su Svenjenci, njemački nacionalci, i njemački liberalci — u sve 83.

Proti tomu predlogu zastupnici svih slavenskih klubova, njemački veleposjednici, neki njemački katolici i neki antisemiti — u sve 171.

Manjkali su mnogi zastupnici; — talijanski svi, i oni koji su bili u dvorani, bježali su iz dvorane kad je imao na njima red doći da glasuju. Pokazali su onim koji možda do njih što drže, bolje reku onim koji jih nepoznaju, da se na njima nije zaštititi.

Škola na Unijah.

Ministar bogoslovija i nastave odgovorio je na interpelaciju zast. Spinčića od 28. marta 1901. gledje škole na Unijah. Škola da obстоji od godine 1881., i to tako da je na njoj do najnovijega doba bio naukovni jezik u prve tri godine hrvatski u zadnje tri talijanski, a da se je talijanski jezik podučavao također u prvi tri godine. Godine 1898. molili su razni roditelji pod vodstvom Antona Radoslovića, da se uvede u svih godinama hrvatski naukovni jezik. Drugi roditelji pod vodstvom Andra Nikolića molili su obratno, da bude u svih godinah naukovni jezik talijanski. I matica da se je razvidilo, da oni koji su prosili za hrvatsku školu imaju 48 djece, a oni koji su prosili za talijansku 54. Na temelju toga, da je c. kr. zemaljsko školsko vijeće odlukom 23. decembra 1901. odlučilo, da se škola razdieli u dva odjela tako, da se jedna djeca sve hrvatski druga sve talijanski podučavaju, i da se u hrvatskom odjelu podučava talijanski jezik u talijanskom odjelu hrvatski jezik svu onu djecu, kojih roditelji ili skrbnici se ne izjave početkom godine, da neće da se njihova djeca ili stičenici odnosni jezik uče. To da se je interesovanom priobčilo, i nitko nije protiv tomu utoka učinio.

Tim je — veli ministar — obojem na Unijah stanujućim narod u zastičeno pravo zajamčeno temeljnim državnim zakonom za čuvanje njegove narodnosti i jezika, i svakog se može bez sile učiti drugi jezik pokrajine.

Težko je naći učitelja. Mjesto je osamijeno. Dvojak jezik. Školske godine 1900./1901. morala je škola zatvorena biti. Početkom ove školske godine podučavao je svećenik, dok nije došao učitelj Vječeslav Jurinović, koji sad tamo podučaje.

Sve je liepo i dobro, što je gospodin ministar rekao, same neznamo, koji mu je rekao, da na Unijah dva naroda stanuju, i kada i od koga se je to konstatovalo. Radoslović i družina, Nikolić i družina su sinovi jednoga te istoga naroda.

Razne vesti.

Političke:

Austra-Ugarska. Gospodска kuća izabrala je u poslednjoj sjednici svoje članice u delegacije, koje će se sastati budućeg mjeseca u Budimpešti. Ovdje nam valja izpraviti jednu pogrešku, koju počinimo nehotice u prošlom broju. Ističemo da naime u austrijskoj delegaciji zastupnik delegat Bartoli, a njegovim zamjenikom bježiše izabran markiz Polesini.

U ugarskom saboru interpelirao je zastupnik Visontay, član narodno-neodvisne stranke vladu o trojnom savezu. On je naime upitao vladu: da li je istina, da izišće trojni savez dne 6. maja 1903., i da budu već povedeni dogovori o obnovi tog saveza? Je li istina, da bježiše posliedicu tih dogovora ta, da će se obnoviti trojni savez, i da će se ugovor dodati novim klausurom na odnose: između Italije i ostalih vlastih trojnog saveza. Može li ministar-predsjednik priobčiti, da će biti novih ugovora ta posledica, da se promjeniti postojeći značaj obrane trojnoga saveza, i napose, da li nove ustanove promjenjuju mirene osnove Austro-Ugarske na Balkanu. Nadalje pita zastupnik Visontay, koji li je bio nagli razlog da se je otkazalo trojni savez i koja ga je od velevljajih otkazala, te koja je zahtjeve postavila ona vlast, koja je savez otkazala? Konačno pita on: da li se je na sastanku u Mljetčih između njemačkoga kancelara grofa Bülowa i talijanskoga ministra izvanskih posala Prinetića, a govorilo takoder o gospodarskih i trgovackih pitanjih, i da li se je ujedno sa trojnim savezom otkazalo i trgovacke ugovore. A pošto bi i dalje pridržanje carinske klauzule za talijanska vina, kano šlo i uvedenje novog njemačkog carinskog cienika u sadarskoj formi, silno ošteti probitke poljodjelstva Ugarske, interpelant pita kojim, da li je ministar-predsjednik ulazio svoj upliv na zaštitu probitaka Ugarske nedavno, povodom sastanka grofa Bülowa i grofa Goluchowskoga u Beču. — Znali smo, kako će ugarska vlast odgoviti na ovu zanimljivu interpelaciju.

Ozbijem na spomenuti sastanak u Beču, piše berlinski list „Post“ sluzbeno obavještavajući da grof Bülow nije došao u Beč, da umirovljene kugore u da razijera crne misli, tih kugova, već za to, da izmjeni osobno nekoje misli sa upravitelji izvanskih politika Austro-Ugarske i da izgledi put za provedenje zaključaka, stvorenih na sastanku u Mljetčih i tičućih se trojnoga saveza.

Dne 18. t. m. imao je kraljevinski odbor hrvatskoga sabora opet sjednicu, na kojoj je započela podrobnna razprava o dogovoru, što ga je sastavio izvestitel dr. Egersdorfer, koji odgovor će se predati jednaku odboru madjarskog sabora. U slijedećoj sjednici bio je taj odgovor sa svim glasovi odborove većine prihvaten; izvestitel je dobio nalog, da taj odgovor, čim bude prepisan, posalje madjarskom kraljevskom odboru.

Srbija. U Biogradu namjeravali su gradjani da dajučim na čelu priredili dne 19. t. m. proti-bugarsku demonstraciju radi toga, što se Bugari protive posvećenju srpskoga metropolite Firmiliane u Skoplju. Nu redarstvo zabrani zadnji čas demonstraciju, radi česa je oko 2000 osoba sa zastavami i pjevajući narodnu himnu prošlo glavnim ulicama grada provjedujući proti bugarskom nastajanju. U sjednici narodne skupštine dne 19. t. m. dozvoljena bježiše vlast izvanredna vjerosesija od 350.000 francaka za velike vojne vježbe. Radi uskrsnih blagdana određena bježiše skupština do dne 3. maja.

Bugarska. Iz Sofije brzojavaju, da je bugarska vlast razposlala okružnicu svojim trgovackim agentom u Turskoj. U toj okružnici, da ih upozoruje na pogibeljne revolucionarni spletak u Macedoniji, i da izazove

Sjećajte se „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru

Franina i Jurida.

Fr. Ča misliš, kako bi najlaglje postali pravi Talijani oni Zrenjski poprili?

Jur. Morali bi progmati svoje žene, matere i hčeri, pak pojti u Italiju po druge.

Fr. Ma neće tegu storiti.

Jur. Ajbo, ter ženi pametnije od muži.

Fr. Tako bi valjalo muži va Italiju poslat.

Jur. Ja, i ženi nebi s tim nič zgubile.

* * *

Fr. Su da frajali na opataljskom Krasu „Legina“ dica sa svojim meštrom neku nedjelu?

Jur. Vero da njim je va trbuhe krušili kako i va praznaj lačeve.

Fr. Tako se više nedaju varat naši knjeli?

Jur. Aj vero ne, zač su spoznali legase, njihove meštре i njihovu dicu.

Fr. Već je bilo i doba!

Macedonski pokret, da bi mogao postati pogibeljajućim kneževini i sveloj stvari Bugarske, pak valja radi toga taj pokret imunitar graničnih kneževina pričeti i svaku svoje članice u turkoj neprijateljsku demonstraciju zaboraviti. Trgovačkim agentom preporuči se, da se vladu mirno. Sofijska vlada poslala je jedan izisk te okružice i svojim diplomatskim zastupnikom kod raznih dvojmenikovima, preporučiv im, da izveste velelasti, koje su podpisale berlinski ugovor, da pelirao je u njere, što ih je poduzela bugarska vlada auto-neodobravajući uzdržanje mira i reda na Balkanu, nebi se pozvatu. Oni nema nikakva uspešja, tako se istodobno istina, da neću potrebiti korake u tu svrhu, da 903., i da budu takodjer u Turkoj provedene ponovi toga trebile reforme.

Rusija: O umorstvu ministra Sipjana gina javljaju iz Petrograda naknadno, da bojica tudi svoje pravo ime. Nitko da između neću goće, je u Petrogradu stanovan. U saveznicu se drži, da je on počinio zločin običiti, da se sporazumno sa više osoba. Ruskim ministrum, ustanovljenim posala bilo je imenovan Vjaceslav Konstantinović Pleve, a u istu godinu je do sada obnašao čest državnog austro-ugarskog zastupnika i razloga koja ga je zahvatila, da se saveznički je posrednik, da se ja njemачkoj austro-ugarskoj vojsci obezbeđuje ustanovljeni je u Finskoj.

Pokrajinske:

Razkolnička misa! Talijanski Il-tovi Primorja udaraju složeno na presv. biskup Mahnića, što je izdalo poznavati sredbu o porabi glagoljice u krkoj biskupiji, kako bilo je prihvaćena u poslednjem sastanku svećenstva one biskupije. Glasoviti talijanski poviestnici iz Osora, koji se nalazi na jugu jednog talijanskog trojstava, kuje danonice dopise iz Osora, Verezina, Losinja itd., u kojih izljeva svoju uč proti spomenutoj naredbi i proti presv. Mahniću. Svojim dubokim proučavanjem glagoljice došao je taj izvanredni učenjak tako da je okrsto glagolsku misu razkolničkom misom, a po tomu je presv. biskup Mahnić razkolnički biskup i sveti svećenici njegove biskupije, koji glagoljuju, razkolnički svećenici.

Mi se nećudimo nimalo oštromnosti učenjaka ni njegovih šapfalaca sa varnarskih otoka, ali se čudimo državnom odvjetništvu, koje dozvoljava, da se nezkaženo i slobodno bacu tako bezznameniti klevetu i pogrdju na očišćenoga dobitnika dobitnika i na sveti naslovni obred, kojega nam podarišo i počasne najveće rimski pape. Zar je u istini došlo do nečistoće? Ne, u istini je došlo do nečistoće?

Talijanski zastupnici — proti talijanskomu propovedaču. C. kr. zastupnik kurije za Istru nas predragi Bennati, da je sa drugovima u sjednici carevinčića veća od dne 15. t. m. interpelaciju ministra pravosuđja radi predizdrage, u kojoj se vodi proti poznatom talijanskomu zastupniku Isuovcu Colleoni-u, koji da je jednoj propoviedi minule korizme u drijanju uvredio talijansku vladajuću čelu. C. kr. zastupnik pita g. ministra, da li pozvati na odgovornost one, koji vodili sa obluženikom predizdragu. Takvim postupanjem da se agitatorsko svećenstvo pobudjuje na pogubnu delu a držanje oblasti da stavljaju u čudno neto lojalnost Austrije napram Italiji. Ali dake znati, hoće li vlada stati na put porabi oltara i propovedaonice u agitatorske svrhe.

C. kr. zastupnika moralo je silno bati, što je morao nавести za uzor te zlostabe oltara i propovedaonice talijanske svećenika iako se nevaramo, janskoga prodanika. On bi se bio stalno i u svom slasu srušio na kakvog v skog svećenika-agitatora, ali takvih imao na žalost pri ruci.

Olac Colleoni žapamtiti će si stalno interpelaciju c. kr. zastupnika, pak će ga put, kad ga opet sreća nanešu, propovedati o onih 20 milijuna ljudi, koji stoje puškom i matem u ci za ledja istarskih-nespašenih!

Članom stalnoga odbora zemaljskoga kulturnoga veća za Istru bilo je imenovan na mjesto odstupivšeg vodnjanskog veljeposjednika Tome Sotocoroa, predsjednik kot. gospodarske zadruge u Rovinju i tamošnji posjednik Ivan Tromba. U narodnom pogledu mi negubimo, niti dobivamo tomu promjenom članova zem. kulturnog veća ništa. Odlučan Talijan je odstupio i odlučan Talijan je nastupio.

Staroslovenska sv. misa. U nedjelju bilo je u Ricmaniji proštenje kao na blagdan zaštite sv. Josipa, zaštitnika svih Slovencima u svih slovenskih pokrajinama. Pobožnoga naroda nagrinulo je u prijazne i rodoljubne Ricmanie iz blizu i daleke veliko mnoštvo. Iz tršćanske okolice te iz blžnjih mesta Istre pohrilo je mlado i staro, muško i žensko, da prisustvuje složbi božjoj u staroslovenskom jeziku.

U jutro u 6 sati bilo je prva propovied u svećana sv. misa u staroslovenskom jeziku i obredu, a u 10 sati druga propovied i opet svećana sv. misa istim jezicom i obredom pjevana. Bogoljubni naš Slovenci slušali su pravim užitkom pjevanje sv. misa jeziku svojih djedova.

U nedjelju bili smo opetovo pogovor vrednih Slovencima, osobito onih iz tršćanske okolice, da se sada više neplaše ni biskupskog ordinarijata, ni kapitularnog vikara, ni njihovih židovsko-liberalnih glasila. Svi ovi mogu slobodno i više pritisnati i više latinizirati naše crkve — rekoš — sada znamo, da možemo u vjeri i crkvi naših djedova očuvati i naš materinski jezik. Rodoljubni Ricmanci pokali su nam put, na koji nas stolnice tjeraju gospoda na biskupskom ordinarijatu — e pa neka budu! Bili bismo ljudi, kad ih nebismo poslušali.

Iz župe Motvorana: Molim Vas veličenjeni gospodine uredniče, da bi izvolili primiti njekoliko redaka kao izpravak na dopis iz župe Motvoranske u dičnoj.

Našoj Slogi^a od dne 8. aprila 1902. br. 27. Ne pričinja se našemu župe-upravitelju da je u Karnici sielo župe motvoranske, buduće da svjedoče to uređovani spisi, nečat itd. premda je više od sto godina kako župnik stanuje u Karnici a ne u Motvoranu, jer u Motvoranu nije niti kuća, a g. župe-upravitelj nemore stanovati u župniku pod zvonom, kad mu nisu u stanju ni kolike napraviti niti Proslinaci, niti Cukoni a još manje Matvoranci, kojih je gotovo i nestalo iz starodavnoga grada. Naš dobri g. župe-upravitelj, premda ima tako obširnu župu i još kapelaniju Kavran, koja je od župe jako odaljena te brez svećenika, ipak nam uvek svake treće nedjelje dolazi u Motvoranu reći sv. misu, išlijev nām tako svima ugoditi jednu nedjelju u Karnici; drugu u Kavranu, a treću u Matvoranu, što to nikad pre Gut nije činio, pod kojim bi i mjeseci prolazili, da ne bi imali sv. misu u župi. Isto nestoji, da nije sv. ulja u crkvi matvoranskoj, gosp. župe-upravitelj je bio uzeo pred vajmom sv. ulje u Karnici, da bi novu u sv. posude nali, kao prepisuju sv. obredi, te opet odmah isto druge nedjelje donio i dapače tamo s njim krstio. Naš gospodin župe-upravitelj se točno drži starih običaja, a dopisniku valjda nisu dobro poznate stvari crkvene kao njegove pojedostavlje ponašanja.

Dvojimo, da bi presv. g. nadbiskup druge volje primio takvu zadovoljstvu, jer nepravda nebita nanešena jedino njuemu kao Hrvatu i hrvatskom metropolitom, nego svenu hrvatskomu narodu.

Čestitka i zahvala nadbiskupu Stadleru. Predsjedništvo političkog društva "Edinost" u Trstu odasla je usljeđenog dana u obliku hrvatskog zaključka hrvatskog čestitku i zahvalu presv. g. dru. Josipu Stadleru, nadbiskupu u Sarajevu, na njegovom odlučenom i muževnom prosvjedu, dostojnom uzornog nadpastira i odličnog Hrvata u poslu zavoda sv. Jeronima u Rimu.

Razkraljica Natalija prestupila na katoličku vjeru. Francezki listovi pripo-

kako bilo je od vas javljeno. — ministar predsjednik, da produlje rok i da naredi se poprave listine; ali i ovo nam se izjavilo! I ministarstvo bilo je gluho!

U petak daleko na 7 sati u jutro, počeli su izbori, i mi, premda smo predviđali sva nasilja, ipak smo se mnogobrojni prikazali na izbor III. tiela, i da nepristupili vidu koliko nas je.

Ali grozan je bio ovaj izbor! Najprije trajao je neprekidno u petka od 7 u jutro pa sve do posle podne u subotu, da se ljudi ozovu i odalete. Pak i sva druga sredstva, koja dopušta načelo: „osar tutto“ bila su izrabljena. Bilo je prijetja, kupovanja, nasiću i drugih sramnih stvari; ali što je najteže za nas, odbijali su naše glasove jednog za drugim; a naše punomoći bijahu sve odbijene osim dvije. Njihovi su neki i po više puta glasovali. Na ovaj način slavna naša vlastela — od kojih je namjestnik creško gradjanstvo primio — su sakupila ništa manje nego 280 glasova, a mi koji smo jih imali sa prokurarami preko 300 dobili smo jih samo 135. Mi ćemo odma dočiće uteke učiniti proti tim nazakonitostim, ali hoće li nam vrediti, to je pitanje, budući i do sada svih bili glubi. Ova nas prva vatra neće zastrašiti, već ćemo čekati, i pripravljati se buduće, pak ćemo sve to složniji i jači postati. Ovin ćemo se i mnoga još spavajuća naša braća probuditi i pridružiti će se nam u borbi, za naše sveljine: za izbavu naše občinske uprave iz rukuh bezobzirnih tirana.

Veselo dake svi moji pošteni gradjani i hrabri seljani; veselo jer ste vašim radom i prisustvom u petak svoje lice osviliti; pokazali ste se proti svakom nasilju pravilni ljudi; prezirali ste sve novce i občanju za obraniti svoj milji narod i svoj neči jezik! Uzrojte svi složni i pripravni, na svaku borbu iznova pokazite se pravim rodoljubima, pamteći one naše zlatne riječi: „svaka sila do vremena!“

Družtvene:

Za „Sokolski Dom“ i podružnici sv. Cirila i Metoda u Puli sabrao je g. Josip Fedel na izletu u Ližnjaku K 11-65 te juh izuzeo svrsi putem g. A. Kandušer juh drugi dan po izletu.

Podružnica države sv. Cirila i Metoda u Puli dižati će redovitu glavnu skupštinsku u nedjelju dne 27. travnja 1902 na 10 sati predpodne u hrvatskoj pučkoj školi u Sijani sa slijedećim dnernim redom: pozdrav predsjednika, izveštje tajnika, izveštje blagajnika, izbor novoga odbora, izbor odašlanika na skupštini glavne družbe, razno.

Kuštelirska muška podružnica sv. Cirila i Metoda poziva svoje članove na godišnju skupštinu, koja će se obdržavati 27. tek. aprila u 1 sat po podne u družbinoj školskoj zgradi.

Iz drugih krajeva:

Nadbiskup Posilović — kardinal? Iz Budimpešte brzojavljaju zagrebačkim listovom, da se tamo govoriti, da će biti doskora imenovan kardinalom zagrebački nadbiskup presv. g. dr. Juraj Posilović. Vele, da papu hoće time dati hrvatskim katolikom zadovoljstvu za nepravdu u pitaju svetojeronskom.

Dvojimo, da bi presv. g. nadbiskup druge volje primio takvu zadovoljstvu, jer nepravda nebita nanešena jedino njuemu kao Hrvatu i hrvatskom metropolitom, nego svenu hrvatskomu narodu.

Čestitka i zahvala nadbiskupu Stadleru. Predsjedništvo političkog društva "Edinost" u Trstu odasla je usljeđenog dana u obliku hrvatskog zaključka hrvatskog čestitku i zahvalu presv. g. dru. Josipu Stadleru, nadbiskupu u Sarajevu, na njegovom odlučenom i muževnom prosvjedu, dostojnom uzornog nadpastira i odličnog Hrvata u poslu zavoda sv. Jeronima u Rimu.

Razkraljica Natalija prestupila na katoličku vjeru. Francezki listovi pripo-

vreduju, da je prestupila na katoličku vjeru nesretna srpska razkraljica Natalija, supruga pokojnoga razkralja Milana. Ona se nalazi sada u južnoj Francuzkoj u mjestu Berck-sur Mer i to od mjeseca oktobra 1902. Krštena bilo je po katoličkom obredu prošle subote od župnika parizkog predsjednika Plaisance. Ako je istina, da je kraljica Natalija živila u neprijateljstvu sa svojim sinom kraljem Aleksandrom, to se može latko svatiti, kako će na srpskom dvoru nemilo odjeknuti taj korak kraljeve majke.

Krasna braća. Ta krasna, braća jesu: židovski „Piccolo“ i nazovni-katolički „L'Amico“ u Trstu. Ta dva lista zastupaju navodno posve protivnu načelu, ali u istinu jesu jedno. Dva su to tjelesa a jedna duša. Oba se natječu sada, tko da bude vjernijim i dostojnjim tumaćem misli i želja, osnova i odluka preč. biskupskog ordinarijata u Trstu. Obojica turše istodobno u svjet vies, da će biti imenovan novom tršćansko-koparskom biskupu pomoćnikom svećenik slavenske narodnosti. Obojica lažu hotomično i zaolice, da je u tršćansko-koparskoj biskupiji veći broj talijanskog nego li slavenskog stanovništva. To je zaista: „nobile par fratrurum“.

Otvoreno mjesto. Kod c. kr. finansijske prokure u Trstu otvoreno je mjesto perovodje sa podporom od 1200 kruna.

Molbe valju poslati u roku od 4 čedna c. kr. finansijske prokure u Trstu sa dokazom o svršenih naučih, napose o stršenoj jednogodišnjoj sudbenoj praksi te poznavanju njemačkog i talijanskog jezika i jednog slavenskog jezika, koji je u poslovima u državi.

Novo krvanje u Trstu. Na Škver sv. Marka u Trstu zapustilo je najprije oko 150 radnika posao zahtijevajući, da im se povise plaću. Ravnateljstvo brodogradionice odustalo je uslijed toga drugih 1200 radnika pod izlikom, da za njih neima posla, poslo su u njihovi drugovi prije samovoljno zapustili radnju. Ovi poslijednji morali će da zapuste radnju u roku od 8 dana. Brodogradiona ili Škver sv. Marka gradi ponajviše brodove za c. kr. vojnog mornaricu i za izvanjske države. Njezina uprava nije se — kako kažu sami radnici — ni upustila u pogodjajne sa radnjama, koji su zahtijevali povisjenje plaće za 20 mrc. na dan. Ako je ovo istina, tada će ta uprava sama odgovarati za eventualne poslijedice, jer se tako sa radnikom nepostupa.

Austrijski nadvojvode kod kruništvenih svećenosti u Londonu i u Madridu. Novine pripovijedaju, da će zastupati Njeg. Veličanstvo cara i kralja Franu Josipa kod kruništvenih svećenosti Eduarda VII. u Londonu priestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand a kod kruništvenih svećenosti Alfonza XIII. u Madridu nadvojvoda Eugen.

Kao madjarski počastni kavalir biti će pridijeljen nadvojvodi Fran Ferdinandu Tassilo grof Festetić, a nadvojvodi Eugenu Nikola knez Pálffy.

Porinuće novog parobroda. Dne 12. t. m. porinuće u more sa loydorog arsenala u Trstu novi parobrod „Galizija“. Ovo je 66. parobrod porinut sa loydorog arsenala.

Novi parobrod jest 315 englezkih stopa dug (96.13 metara) i 12.44 m. širok, 6.57 m. visok. Strojevi jaci su 2000 konjih sile, a broditi će brzinom od 13 milja na uru; nositi će 2771 bačvu; u prvom i drugom razredu mjestiliće 61 putnika; razsvjetljen će biti električnim svjetlom. Parobrod „Galizija“ je šesti parobrod istoga društva, iste veličine i iste podobe, prvi pet imenjuje se: „Styria“, „Carinthia“, „Carniola“, „Tirolo“ i „Buccovina“.

Odbor za uredjenje doline rike Mirne. C. kr. namjestništvo u Trstu poslalo prije 15 dana u močvarnu dolinu rike Mirne posebni odbor tehničko-hidrau-

iličnih strukovnjaka pod predsjedništvom c. kr. nadmornjika g. Obersta, da provedu na licu mjestu potrebitne izvide za uređenje doneće. Odbor taj radi vrlo brzo i temeljito. Gg. inženjeri stanuju u Cittanovi; odakle idu u jutru na posao ladjom na vesišta i vraćaju se na večer istim putem. Lagana plovilba niz u ruku zahtjeva dosta, dangube te bi valja tim strukovnjakom dojavili ladju na paru, da se pristedi na vremenu i da tim brže posao obave.

C. kr. namjestništvo može lako takvu ladju dojaviti od c. kr. pomorske vlade, koja ih imade i koja će imati također koristi od uređenja rieke Mirne, jer će ona tada postati brodovim i pristupnom i od strane mora.

Nezamjerite — ako je malo! U sjednici carevinskoga vijeća u Beču stavio je trčanski zastupnik glasoviti dugovlaši Hortis sa drugovl predlog, da bi država dala gradu Trstu podršku ni manje ni više nego malenkost od 21 milijuna kruna. Da nebudu državne blagajne previše potušile gubitak te malenkost, zadovoljili će se trčanski židovi i naziv liberalci ako im vlada razdieli spomenutu podršku u 14 obroka godišnjih, i to svake godine 1,500.000 kruna počam već sa god. 1902.

Zastupnik Hortis sanja već možda, kako će pomoći državnih milijuna čim prije potalijaniti sve trčanske Slavene. Pa neka nam se rete, da nisu skromni ti naši dobri susjedi?

Postanak lastavica. Neki francuzski novinar posjetio je nedavno neku malu crkvu u jednom pariškom predgradju. U to doba pripovedao je u crkvi kapucin svomu sladu ovu malu priču, koja se je novinaru vrlo dopala i koju je on kasnije pričio.

U žudinskoj zemlji na sunčanih poljana Nazareta igralo se je božansko dieće sa svojimi drugovi. Svojimi ručicama vječe dobrote i ljubavi pravio je Isus od zemlje i iz vode potocića zemljene pličice, koje je postavljao na zemlju razširenh krila. Baš tada prolazio je okolo igrajuće se dječice neki farizej.

„Griešna djeca“ — zavikne na njih — „što radite tuj na dan Gospodnj?“ Svojom nemilosrdnom rukom htjede da razori zemljene pličice, ali Isus zaplijesnu svojimi ručicama, zemljene pličice ožive i odlete. Lastavice bile su rođene.

Sivokrile, kakve bijaju, doletiše pod krov kuće, u kojoj življaje Isus, i od iste zemlje, od koje su bile napravljene, sagradile su tamo gnjezdo. Tako je lastavica izabrala stan čovjeka, svojega prijatelja, da brani od zla njega i njegovu porodicu. Živile su tamo slobodne, šticene i milovane; njihova je prisutnost nosila sreću. Poslije mnogo vremena, kad je božansko dieće bilo postalo čovjekom i stupalo na goru Kalvariju, sliedile su ga zdvojne sirotice lastavice prateći ga za čitavog puta holnim krikom. Isus je umirao na drvu kriza; na njegovom bledom licu tekao je potocić krvi pomješan s njegovim suzami. Onda su lastavice jedne za drugom, trgale svojim kljunom trnje s krune, koja je zadala i njegovo božansko čelo. Prolazili su satovi... U poslednjem uziku izpušto je Razpeti svoju dušu. Nebo se zamračilo, ptice uzdrhatile i njihova krila zaodjelo ruho tuge, što ga dosad nisu nikada više obdacile.

Razni prinosi:

Djačkom pripomočnom družtvu u Pazinu prispjeli su tekom mjeseca febrara sljedeći prinosi:

a) u temeljiteljini: g. Milčetić Ivan profesor — Variždin K 100;

b) redoviti: gg. Lehpamer Josip kanonik — Varaždin K 20, N. N. — Lopoglava K 12, Kirac Jakov — Medulin K 10, Fiamin Benedikt — Susak K 10, Močnaj Mičika — Banjaluka K 8;

c) mjesedni: g. Spinčić Vjekoslav zastupnik naroda — Opatija K 20;

d) darovatelji: Občinsko glavarstvo — Volosko K 200, Roža Josip profesor — Pazin sabrao u njegovoj obitelji K 16-10, „Rusofil“ — Zagreb K 5, Valentečković Stjepan — Jaska K 104, Močnaj Mičika — Banjaluka „darvaruka“ K 6; Matejčić Franjo c. kr. zemalj. školski nadzornik — prijateljev stari dug — Pazin K 60, sabrano prigodom oprostne večere Matejčić Franja c. kr. zemalj. školskog nadzornika — Pazin K 28, Cerovac Josip — Roč sabrao prigodom kršćenja kćeri Milice K 7, Corazza Josip umir. župnik — Tar K 2, Štefanec Ante učitelj — Kastelir K 1, Stavelik Franjo župnik — Kastelir K 2; Konsumno društvo — Čežarija K 540; N. N. — Pazin K —40, Družba sv. Cirila i Metoda — Opatija K 500, Frulić Šime župnik — Grdoselo K 3.

Plemenitim darovateljem svestrano se zahvaljuje
O d b o r.

Broj 1727.

Natječaj.

U izvršenju zaključka občinskoga zastupstva od dne 18. novembra 1911. (proračunska razprava za godinu 1902.) raspisuje se ovim natječaj za mjesto občinskoga zemljomjera (geometra), kojemu će biti zadužen izmjeriti i procjeniti občinska zemljišta prigradjena od občinara iza zadnjih izmijerenja u občini Kastavskoj, te u pridruženih občinah Berguda, Lisac, Skalnica i Studena, a eventualno i Klanu.

Godišnja plaća zemljomjercu opredijeljena je na K 2000 (dvije hiljade).

Molitelji imadu podnjeti svoje molbe podpisom obč. glavarstvu do 15. maja 1902., a svjedočbama dokazati svoju dobu, pripadnost, koje su nauke školske i praksu izučili, dosadanje ponašanje i službovanje, uz dokaz, da su vješti podpuno u hrvatskom kao ovouredovnom jeziku u govoru i pismu.

Glavarstvo občine Kastav, dne 17. aprila 1902.
Naćelnik:
J e l u s i c

Občinsko glavarstvo.
Boljan, dne 14. aprila 1902.
Broj 724

Oglas jeftimbe.

Usled zaključka občinskoga zastupstva, stvorenenoga u sjednici od dne 22. t. mj. pod točkom 4. dočićnog dnevnoga reda, daje se na javno znanje, da će se u nedelju dne 27. aprila 1902. u 3 sata poslije podne u kući občinskoga glavara g. Jakova Buretića u Boljunku polju selo Mandići kbroj. 137, obdržavati jeftimba rad zakupa sviju radnja zajedno u izgradnju nove školske zgrade na Pazu u ovoj mjestnoj občini.

Izklična cijena ustanovljena je po lag obće gradjevne svote na 10.600 (deset tisuća i šest stotina) kruna.

Svaki eventualni natjecatelj imati će prije početka čina da položi čitavoj gradjevnoj svoti odgovarajuću 10% jamčevinu (vadium).

Ostali uvjeti zakupa, kao što i načrti i troškoznik nove gradnje, razvidni su u ovome uredu svaki dan za vrijeme uredovnih sati.

Občinski glavar:
B u r e t i c

Filijalika
C. KR. DRV. AUSL. KROBIKOVA ZAVODA za trgovinu i obrt u Trstu prima: Uplate u krunama
prije bonike blagajne časnosti: za predobjavom od 4 dana po 2%;
prije plimama za izplatu na imo: za predobjavom od 4 dana po 2%;
za izplatu na zapisnicima: za predobjavom od 30 dana po 2%;
za bonike blagajne i za plimama za izplatu u krunama, koje su već u prometu, stupa u kriještu odnosno 7. aprila, t. g. po odnosno predobjavom.

Okružni odjeli u krunama razpoložive s mjestom, 2%, na svaku avotu.

Kruna i napoleoni u tekućem razmjeru: Uvjeti se sklapaju prigode već prema roku predobjave.

Izdaje doznačnice:
za Beč, Budimpeštu, Brno, Karlove varo, Rieku, Ljubljano, Prag, Reichenberg, Tropava, kao također za Zagreb, Arad, Bielsko, Gablonz, Gradac, Šibenik, Čakovac, Celovec, Ljubljano, Linc, Olomouc, Saaz i Solinograd bez tračka.

Bavi se kupnjom i prodajom divisa, novaca i vrednostnih papira.

Prima uplate odreznaka, izvršenih vrednostnih papira i uplate svake vrste.

Daje predajme na Warrants i vrednostni u najumjetniji način.

Predajme svara s dokumente za London, Pariz, Berlin i druge trgove po velim međunarodnim uvjetima.

Kreditna pisma izdaje za kojigod trg.

Uložci u poohranu. Primaju se u poohranu vrednostnih papira, zlatni i srebrni novaci i bankovni papiri. Uvjeti se mogu doznačiti obrativ se na blagajne zavoda.

Mjenjene naputnice.

Blagajne zavode izplaćuju mjenjene naputnice talijanske banke u talijanskim lirama ili u krunama po danjenom tečaju.

Trat, 8. marta 1902.

SCHIVITZ &

(živie i dr.) Trs

Ulica Commerciale broj

preporuča svoje

staklo prei pomoči

zirca, žirca i druge,

i strojeve za snimanje

matraci i čistilice, za žite, snimanje,

gove za svaku operacijs te u obči sve stroje, a

i materijale za gospodarstvo i obrtnictvo po

nizim cijenam, koje se približavaju na zahit

Rodoljubi!
Kupujte samo Cirilo-Metodijske žigice

JAVNA ZAHVALA.

Svemu onomu vrednomu puku iz domaćega i daljnega kraja, i onim osobam, koje su nam budi na koji god način izrazile svoju sućut i duboko sažaljenje nad gubitkom u svetu mladosti preminule naše nezaboravne kćerke, odnosno supruge i sestre

Marice Poropat rođ. Sanković-Soldatić

izrazujemo ovim putem našu najiskreniju zahvalu. Posebice veleć svećenstvu gg. Matetu Markić-u, župniku iz Golca, Ladislavu Tonkoviću, kapelanu, iz Sluma, a osobito inžn. Zorku Klunu, župe-upravitelju u Brestu što je onako lijepo izrekao krasno nadgrobo slovo miloj pokojnjici, inžn. Juriju Dolzanu, domaćemu župniku, koji je vodio sprovod i nastojao da čim ljepe sprovodi izpad, napokon svim prijateljima i znamencima iz našega sela, kao i također i onim iz daljnih krajeva, koji nisu žallili truditi puti, osobito onim iz Vodica, Golca, Jelovice, Bresta, Sluma, Klenovčaka, Trstenika itd., gospodi c. kr. činovnikom iz Potekaja i Buzeta, posebice pak g. dr. Deluka i dr. Bileku, koji su nastojali da ju obrane od nemilosrdne smrti za kratke i nagle bolesti.

Dane, dne 13./4. 1902.

Ivan Poropat, Sanković Marija, majka. Davor Sanković-Soldatić, suprug. Sanković Mate, otac. brat.

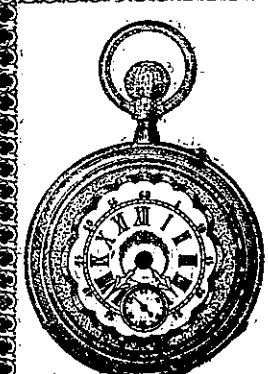
Tafta za turite od L. LUSER-A.
Najbolji i priznatli lik
za kurje oči žuljevitost itd.

Glavno skladiste:

Ljekarna E. Schwenk, Beč-Meidling

Tafta za turite po art.

Dobiva se u svim ljekarnama.

L. Malitzky
urar i srebrnar.

Via Sergia 65. **POLA** Via Sergia 65.

preporuča

Omega, Longines, Schaffhausen ura
za žep u zlato, srebro i metalu koje su naj-
točnije ure-kažalice,
dalje ure-budilica „Junghans“, sobnih
satova raznih kovina i vrsti, svakovrstnih
zlata i srebrnih stvari, n. pr. prstena,
naušnica, narukvica, lanaca, igala, gumba-
ita, sve najprikladnije

za darove o priliki sv. potvrde (berme).